

ender med Loven af 25de Marts 1872. Fra 1515 til 1872 er der jo omtrent halvhjerdede Aarhundrede, og Gangen i Lovgivning angaaende Limfjordsfiskeriet har i denne Tid omtrent været den, at man afværende har forbudt at bruge visse Redskaber, har, som det kaldes i det eiddommelige Lovsprog, laaset visse Farvande, for næste Gang at tillade Brugen af hidtil forbudte Redskaber, altsaa at laase op igjen, og paa denne Maade har man afværende laaset op og laaset i disse halvhjerdede Aarhundreder. Dersom jeg har talt rigtig, saa er der i det Tidrum, jeg har nævnt, udgaaet ikke mindre end 26 forskjellige Lovbud angaaende Vaadfiskeriet i Limfjorden, og Gangen i disse Lovbestemmelser er den, som jeg har nævnt. Jeg tror derfor ikke, at man kan paaberaabe sig Erfaringen i Limfjorden, undtagen i det Hvieste den Erfaring, at det er umuligt at betegne noget sikkert Resultat med Hensyn til, om man skal foretrække at begrænse Brugen af Redskaber, eller om man skal give den fri. Naturligvis er der en Række Nuancer i de mange Lovgivninger, som jeg nævnte; men Gangen deri er i det Hele den, som jeg har sagt, og saaledes har den ogsaa været i de senere Aar. Det ærede Medlem fra Thisted (Sagb) talte om det Fiskeriudvalget, som var nedsat i Samlingen i 1876—77, og paastod — jeg noterede det ærede Medlems Udtryk, og jeg beder ham betænke, at jeg har noteret rigtig — at det var ham klart, at Udvalget ikke vilde have Sagen frem. Jeg veed ikke, om det har været klart for det ærede Medlem, men for mig har det ikke været klart. Det maatte jo egentlig være det ærede Medlems Sag, som har været Formand for Udvalget, nærmere at imødegaa de Ytringer, som i denne Henseende kom frem fra det ærede Medlem fra Thisted; men da jeg ser, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 9de Valgkreds (Sollsten-Ledeborg) ikke i dette Dieblif er tilstede i Salen, saa vil jeg dog sige, at jeg ikke kan anerkjende den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Thisted gjorde gjældende, for paa nogen Maade at være berettiget. Jeg beklager meget, at vi ikke have faaet Udvalgets Protokol tilstede her, thi den vilde have oplyst — jeg erindrer det meget nøie, da jeg fungerede som Sekretær i Udvalget, og altsaa havde med Protokollen at gjøre —, at der blev afholdt en stor Række af Møder i Udvalget i Løbet af hele Samlingen; men jeg tror heller ikke, at min Hofommelse skuffer mig, naar jeg siger, at det ærede Medlem fra Thisted kun overværede meget faa af disse Møder. Jeg erindrer ikke saa nøie, hvad Grunden dertil var, om det ærede Medlem var syg, eller det var af andre Grunde. Jeg erindrer endvidere, at det ærede Medlem havde foretaget en Bearbejdelse, vist en meget verbisfuld Bearbejdelse, af en Række Andragender, som vare indkomne til Udvalget. Men det ærede Medlem deltog kun i meget faa Møder. Naar det ærede Medlem der-

for mener, at Udvalget har holdt saa Møder, saa tror jeg, at der vist foreligger en lille Forværling i saa Henseende, idet nemlig det ærede Medlem selv kun var saa Gange tilstede; ellers blev der afholdt mange Møder. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), som med saa stor Varme omfatter Fiskerisagen, talte om, og det vistnok med Rette — jeg giver det ærede Medlem fuldt Medhold i saa Henseende — at en af de første Betingelser for at komme til en tilfredsstillende Ordning af disse Forhold maatte være den, at man fik nøiagtigt bestemt, hvor langt det danske Søterritorium strækker sig. Jeg erindrer, at i Fiskeriudvalget blev det samme Spørgsmaal bragt frem; man søgte at fremkalde Oplysninger om, hvorledes det skulde afgjøres; men man fik da det Indtryk, at det egentligt ikke var muligt at faae det afgjort, navnlig ikke ved dansk Lovgivning. Hvis jeg ikke feiler, var man dengang af noget forskjellig Mening om, hvorvidt det var 1 geografisk Mil ude fra Land paa aaben Kyst, eller om det var 3 engelske Mil. I en anden Retning tror jeg ogsaa, man saanedes tilstræffelig Lydelighed og Klarhed, nemlig hvorvidt man f. Ex. kunde betragte hele Kattegattet som dansk Søterritorium, fordi det tildels er indsluttet af danske Besiddelser, eller hvorvidt man kunde betragte saadanne Bænde, som ere indsluttede af danske Besiddelser, som dansk Søterritorium, uanset, om deres Udstrækning er større end en saadan, at man, hvor der er Tale om en lang aaben Kyst, kunde regne Søterritoret saa vidt. Vi ønskede dengang i Udvalget at faae klaret det Spørgsmaal; men det lykkedes ikke, og jeg modtog det Indtryk, at man kan i det Hele ikke faae det klaret undtagen ved internationale Forhandlinger. Det vil ikke have Noget at sige, om man i en dansk Lov fastsætter en Grændse for dansk Hvihedsret paa Søterritoret. Det kommer an paa, om den finder sin Respektering af de paagjældende fremmede Regjeringer og deres Underaalter, mod hvilke den bliver anvendt, og derfor maa man have en international Afgjørelse af dette Spørgsmaal, naar det i det Hele skal staa fast. At det var særdeles ønskeligt, at det kom til at staa fast, og at det vilde spille en væsentlig Rolle ved Afgjørelsen af Fiskerispørgsmaalet, derom er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Rjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen). Det ærede Medlem, som førte Ordet for Mindretallet, gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til den Indstilling, der foreligger ved Andragendet Nr. 5. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem, saaldt hans Bemærkninger, forsaavidt de berørte det, der var fremkommet fra min Side, omtrent sammen dermed. Det er egentligt ikke i Indstillingen, men i Begrundelsen af den, at der er nogen Nuance mellem Flertallet og Mindretallet, saa at, om man vilde, kunde Indstillingen gjerne have staaet i Udvalgets Navn, naar man